இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2020 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 9ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் திரு. அசோக் பூஷன், R.சுபாஷ் ரெட்டி மற்றும்

M.R.ஷா

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 577 இன் 2020

[சிறப்பு அனுமதி மனு (குற்றவியல்) எண். 3171 இன் 2019 இல் இருந்து எழுகிறது]

ஸ்டாலின் ...மேல்முறையீடு செய்பவர்

-எதிர்-

மாநில காவல் கண்காணிப்பாளர் ...எதிர்மனுதார்

தண்டனைச் சட்டம், 1860- பிரிவு.302, பிரிவு.304 மற்றும் பிரிவு.300 யின் விதிவிலக்கு IV- மேல்முறையீட்டாளர்- எதிரி இந்தியா தண்டனை சட்டம் பிரிவு 302 கீழ் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. மனுதாரர் வாதிடுகையில், இது ஒரே ஒரு காயம் காயம் தொடர்பான வழக்கு, இந்தியா தண்டனை சட்டம் பிரிவு 302 ஈர்க்கப்படாது, இந்த வழக்கு இந்தியா தண்டனை சட்டம் 304-பகுதி 2 இன் கீழ் வரும் என்று வாதிட்டார்.

தீர்வு: ஒரே ஒரு காயம் ஆனது இ.தா.ச பிரிவு 302 ன் கீழ் கடுமையாகவோ அல்லது திடம் ஆகவோ உள்ள விதிகளின் கீழ் ஈர்க்கப்படாது- இது ஒவ்வொரு வழக்கின் சூழ்நிலைகளும் மற்றும் உண்மைகளைப் பொறுத்தது.

இந்த வழக்கில், அ.சா.3 சாட்சியத்தில் பலியானவர் -இறந்தவர் வெளியூரிலிருந்து வந்த இரண்டு நபர்களுக்கு கூடுதல் பீர் வழங்கியபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கோபமடைந்து, பலியானவர் -இறந்தவர்ரிடம் ஏன் வெளியூர் மக்களுக்கு அதிக பீர் கொடுக்கிறீர்கள், உள்ளூர் மக்களுக்கு கொடுக்கவில்லை என்று கூறினார், அதன் பின்னர் பிரச்சினை தொடங்கியது, அந்த மோதலில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கத்தியை எடுத்து பின்னால் இருந்து குத்தினார் என்று கூறினார்- விதிவிலக்கு நான்கு படி. இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் கீழ், உணர்ச்சிவசபட்டு திடீர் சண்டையில் ஈடுபட்டால், அது கொலை அல்ல- பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் சம்பவம் தொடங்கிய விதம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, பிரிவு 302 இ.த.ச ஈர்க்கப்படாது- இருப்பினும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கத்தி போன்ற ஆயுதத்தால் தாக்கி பலியானவரின் உடலின் முக்கிய பகுதியில் காயத்தை ஏற்படுத்தினார், அத்தகைய உடல் காயம் மரணத்தை

ஏற்படுத்தக்கூடும் என்று கருதப்படுகிறது- எனவே, இந்த வழக்கு இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 304-பகுதி-1-ன் கீழ் வரும், 304-பகுதி-2-ன் கீழ் வராது.

மேல்முறையீட்டை பகுதியாக அனுமதித்த இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்மானமானது

தீர்மாணம்: 1. ஒரே ஒரு காயம் ஆனது இ.தா.ச பிரிவு 302 ன் கீழ் கடுமையாகவோ அல்லது திடம் ஆகவோ உள்ள விதிகளின் கீழ் ஈர்க்கப்படாது. இது ஒவ்வொரு வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது. காயத்தின் தன்மை, அது விளைவிக்கும் உடலின் பகுதி, அத்தகைய காயத்தை விளைவிக்க பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதம் ஆகியவை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இறந்தவரின் மரணத்தை ஏற்படுத்தினாரா இல்லையா என்பதற்கான குறியீடுகளாகும். ஒரே ஒரு அடியால் மரணம் நிகழும் போதெல்லாம், இ.த.ச. பிரிவு 302 நிராகரிக்கப்படும் என்று உலகளாவிய பயன்பாட்டின் விதியாக வரையறுக்க முடியாது. ஒவ்வொரு வழக்கிலும், குறிப்பாக, மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளின் கீழ், மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மரணம் ஏற்பட்ட செயல் செய்யப்பட்டதா அல்லது அது மரணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற அறிவோடு, ஆனால் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் இல்லாமல் செய்யப்பட்டதா என்ற பிரச்சினையிலும் முந்தைய நிகழ்வுகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். சூழ்நிலைகளின் முழுமையே குற்றத்தின் தன்மையைத் தீர்மானிக்கும். [பாரா 7.2][296-D-F]

2. இந்த நீதிமன்றம் பல்வேறு வழக்குகளில் வகுத்துள்ள சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, குறிப்பாக ஒரே ஒரு காயம் குறித்த தீர்ப்புகள் மற்றும் கையில் உள்ள பொருண்மைகள், இந்த வழக்கு இ.த.ச பிரிவு 302 இன் கீழ் வருமா அல்லது வேறு ஏதேனும் குறைந்த குற்றத்தின் கீழ் வருமா என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்தில் இருந்தே இந்த சம்பவத்தை நேரில் பார்த்த அ.ச.3, இறந்தவர் வெளியில் இருந்து வந்த இரண்டு நபர்களுக்கு கூடுதல் பீர் வழங்கியபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கோபமடைந்து அவர் ஏன் வெளியூர் மக்களுக்கு அதிக பீர் கொடுக்கிறார், உள்ளூர் மக்களுக்கு கொடுப்பது இல்லை, அதன் பிறகு பிரச்சினை தொடங்கியது அந்த கைகலப்பில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கத்தியை எடுத்து பின்புறமாக குத்தினார் என்று போலீசாரிடம் கூறினார். [பாரா 9] [297-E-F]

3. இ.த.ச பிரிவு 300-ன் விதிவிலக்கு 4-ன்படி, திடீரென ஏற்பட்ட சண்டையின்போது, குற்றமிழைத்தவர் ஆதாயம் இல்லாமல், கொடூரமான அல்லது கொடூரமான முறையில் நடந்து கொள்ளாமல், உணர்ச்சிவசப்பட்டு திடீர் சண்டையில் திட்டமிடாமல் செய்யப்பட்டால் அது கொலை அல்ல. தற்போதைய வழக்கில் பி.டபிள்யூ.3 என்பவரால் விவரிக்கப்பட்டுது என்னவென்றால் சம்பவம் நடந்த இடத்தில், பீர் வழங்கப்பட்டு வந்தது; பீர் விருந்தில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் நண்பர்கள். எனவே, பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், இ.த.ச பிரிவு 300 இன் வரையறைக்குள் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கொலை என்று கூற முடியாது, எனவே, மேலே விவரிக்கப்பட்ட வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் பீர் விருந்தில்

சம்பவம் தொடங்கிய விதம் ஆகியவற்றில், பிரிவு 302 இ.த.ச ஈர்க்கப்படாது என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதுகிறது. [பாரா 10] [297-H; 298-A-B]

4. இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் முழுமையையும், குறிப்பாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கத்தி போன்ற ஆயுதத்தால் அடிபட்டதையும், இறந்தவரின் உடலின் முக்கிய பகுதியில் காயத்தை ஏற்படுத்தியதையும் கருத்தில் கொண்டு, அத்தகைய உடல் காயத்தை ஏற்படுத்துவது மரணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்று கருதப்படுகிறது. எனவே, இந்த வழக்கு இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி 1 இன் கீழ் வரும், இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி 2 இன் கீழ் வராது. [பாரா 11] [297-C-D]

மஹேஷ் பால்மீகி எதிர் மத்திய பிரதேச மாநிலம் (2000) 1 SCC 319; திராஜபாய் கோரக்பாய் எதிர் குஜராத் மாநிலம் (2003) 9 SCC 322 : [2003] 1 Suppl. SCR 754; புளிசேர்ல நகராஜு எதிர் ஆந்திர பிரதேச மாநிலம் (2006) 11 SCC444 : [2006] 4 Suppl. SCR 633; சிங்கபாகு அஞ்சையா எதிர் ஆந்திர பிரதேச மாநிலம் (2010) 9 SCC 799 : [2010] 7 SCR 703; பவிசெட்டி காமேஸ்வர ராவ் எதிர் ஆந்திர பிரதேச மாநிலம் (2008) 15 SCC 725 : [2008] 5 SCR 408; ஜபல் பிஸ்வாஸ் எதிர் மேற்கு வங்காளம் மாநிலம் (2019) 12 SCC 560- சார்வுறப்பட்டது.

குன்ஹாயிப்பு எதிர் கேரள மாநிலம் (2000) 10 SCC 307; முசும்ஷ ஹசனஷா முசல்மான் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (2000) 3 SCC 557 : [2000] 1 SCR 1155; திராஜபாய் கோரக்பாய் எதிர் குஜராத் மாநிலம் (2003) 9 SCC 322 : [2003] 1 Suppl. SCR

754; புளிசேர்ல நகராஜு எதிர் ஆந்திர பிரதேச மாநிலம் (2006) 11 SCC444 : [2006] 4 Suppl. SCR 633; அருண் ராஜ் எதிர் இந்தியா அரசு (2010) 6 SCC 457 : [2010] 7 SCR 1; சிங்கபாகு அஞ்சையா எதிர் ஆந்திர பிரதேச மாநிலம் (2010) 9 SCC 799 : [2010] 7 SCR 703; அசோக்குமார் நாகபாய் வங்கர் எதிர் குஜராத் மாநிலம் (2011) 10 SCC 604; விஜய் ராமக்ரிஷன் கைகுவாட் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (2012) 11 SCC 592; சோம் ராஜ் எதிர் ஹிமாச்சல பிரதேச மாநிலம் (2013) 14 SCC 246 : [2013] 4SCR 433; மத்திய பிரதேச மாநிலம் எதிர் கழிச்சரன் (2019) 6 SCC 809; ராஜஸ்தான் மாநிலம் எதிர் லீலா ராம் (2019) 13 SCC 131; அனந்த கமில்யா எதிர் மேற்கு வங்காள மாநிலம் (2020) 2 SCC 511; சுக்பல் சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் (2019) 15 SCC 622; ராஜஸ்தான் மாநிலம் எதிர் கன்ஹையா லால் (2019) 5 SCC 639 : [2019] 5 SCR 569 – மேற்கோள்யிடப்பட்டது

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்</u>

(2000) 10 SCC 307 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 4.2

[2000] 1 SCR 1155 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 4.2

(2000) 1 SCC 319 சார்வுறப்பட்டது பாரா 4.2 (i)

[2003] 1 Suppl. SCR 754 சார்வுறப்பட்டது பாரா 5.1 (ii)

[2006] 4 Suppl. SCR 633 சார்வுறப்பட்டது பாரா 5.1 (iiii)

[2008] 5 SCR 408 சார்வுறப்பட்டது பாரா 5.1 (iv)

[2010] 7 SCR 1 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 5.1 (v)

[2010] 7 SCR 703 சார்வுறப்பட்டது பாரா 5.1 (vi)

(2011) 10 SCC 604 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 5.1 (vii)

(2012) 11 SCC 592 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 5.1 (viii)

[2013] 4 SCR 433 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 5.1 (ix)

(2019) 6 SCC 809 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 5.1 (x)

(2019) 13 SCC 131 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 5.1 (xi)

(2020) 2 SCC 511 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 5.1 (xii)

(2019) 15 SCC 622 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 6

(2000) 1 SCC 319 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 7.1.1

[2003] 1 Suppl. SCR 754 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 7.1.2

[2006] 4 Suppl. SCR 633 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 7.1.3

[2010] 7 SCR 703 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 7.1.4

[2019] 5 SCR 569 மேற்கோள்யிடப்பட்டது பாரா 7.1.5

(2019) 12 SCC 560 சார்வுறப்பட்டது பாரா 8.1

குற்றவியல் மேல்முறையீடு அதிகாரவரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்.577/2020.

சென்னை உயர் நீதிமன்ற மதுரை கிளை, குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்.577/2020 - இல் 18.01.2017 அன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவில் இருந்து.

K.K.மணி, T. அர்ச்சனா, மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கறிஞர்கள்

M.யோகேஷ் கண்ணா, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கறிஞர்.

தீர்ப்புரை

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. 18.01.2017 தேதியிட்ட குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கில் (MD) 2016 ஆம் ஆண்டின் 122 இல் உள்ள சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் மதுரை கிளை இயற்றிய 18.01.2017 தேதியிட்ட தீர்ப்பானது மேல் முறையீட்டாளருக்கு மிகுந்த அதிர்ச்சியும் மன உளைச்சலையும் ஏற்படுத்தியதால் இந்த மேல் முறையீடு மனுவை தாக்கல் செய்துள்ளார்.

IV கூடுதல் மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிமன்றம், திருநெல்வேலி, 2012 ஆம் ஆண்டின் அமர்வு எண். 354 இல், இங்கு மேல்முறையீடு செய்பவரை - பிரிவு 302 ஐ.பி.சி.யின் கீழ் தண்டிக்கக்கூடிய குற்றத்திற்காக அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், தற்போதைய மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்துள்ளார். இந்த மேல்முறையீட்டை உயர் நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்து, 2012 ஆம் ஆண்டின் அமர்வு வழக்கு எண் 354 இல் திருநெல்வேலி

நான்காவது கூடுதல் மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிமன்றம் வழங்கிய தண்டனை மற்றும் தண்டனையின் தீர்ப்பை உறுதி செய்துள்ளது.

3. 01.04.2019 தேதியிட்ட உத்தரவைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும், இந்த நீதிமன்றம் தற்போதைய மேல்முறையீட்டில், இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி II அல்லது 302 பிரிவின் கீழ் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டுமா என்று வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டுள்ளது. எனவே, இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளர் - அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், இ.த.ச பிரிவு 302 ன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக சரியாகத் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளாரா அல்லது வேறு ஏதேனும் குறைவான குற்றத்திற்காகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதை இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலிக்க வேண்டும். (இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி II.)

4. மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் - அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர், இது ஒரே ஒரு அடியாக இருப்பதால், இ.த.ச பிரிவு 302 ஈர்க்கப்படாது என்று தெரிவித்துள்ளார். இந்தச் சம்பவத்திற்குக் கூறப்படும் நோக்கம் கூட, சம்பவம் நடந்து நான்கு மாதங்களுக்கு முந்தையது என்றும், எனவே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் இறந்தவரைக் கொலை செய்ததற்கான காரணத்தை நிறுவவும், நிரூபிக்கவும் அரசுத் தரப்பு தவறிவிட்டது.

4.1, இந்தச் சம்பவம் திடீரென மற்றும் கடுமையான ஆத்திரமூட்டலினால் நிகழ்ந்தது என்றும், எனவே குற்றம் இ.த.ச பிரிவு 300 ன் விதிவிலக்கு I ன் கீழ் வரும் என்றும், எனவே, மேல்முறையீட்டாளர் இ.த.ச பிரிவு 302 காட்டிலும் குறைவான குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

4.2 குன்ஹாயிப்பு எதிராக கேரளா மாநிலம் (2000) 10 எஸ்சிசி 307 மற்றும் முசும்ஷா ஹசனாஷா முசல்மான் எதிராக மகாராஷ்ரா மாநிலம் (2000) 3 எஸ்சிசி ஆகிய வழக்குகளில் மேல்முறையீட்டாளர் - குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். ஒரே ஒரு காயம் ஏற்படுத்தியதற்காக, இ.த.ச பிரிவு 302 ஏற்புடையதல்ல என்று அவர் சமர்ப்பித்ததற்கு ஆதரவாக.

4.3 மேற்கண்ட சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்து, இந்த நீதிமன்றத்தின் மேற்கண்ட முடிவுகளின் அடிப்படையில், தண்டனையை பிரிவு 302 இ.த.ச லிருந்து பிரிவு 304 பகுதி II இ.த.ச க்கு மாற்ற வேண்டும்.

5. அரசுத் தரப்பில் ஆஜரான வழக்கறிஞர், வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட முழு ஆதாரங்களையும் மதிப்பீடு செய்ததின் அடிப்படையில், கற்றறிந்த விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் ஆகிய இரண்டும் ஐபிசி பிரிவு 302 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு சரியான தண்டனையை வழங்கியுள்ளன என்று சமர்ப்பித்தார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் உடலின் முக்கியப் பகுதியான கல்லீரல் மீது கத்தியால் காயம் ஏற்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கத்தியை வைத்திருந்ததைக் கருத்தில் கொண்டு, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் காயம் உடலின் முக்கிய பகுதியில்

இருந்தது; மேலும், எந்தவிதமான கடுமையான மற்றும் திடீர் ஆத்திரமூட்டலும் நிறுவப்படவில்லை மற்றும் நிரூபிக்கப்படவில்லை, இரு நீதிமன்றங்களும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு தண்டனைக்குரிய இ.த.ச பிரிவு 302 குற்றத்திற்காக சரியான முறையில் தண்டனை வழங்கியுள்ளன.

5.1 அரசுத் தரப்பில் ஆஜரான வழக்கறிஞர், ஒரே ஒரு அடி விழுந்தால், 302-வது பிரிவை ஈர்க்கபடாது என்ற எந்தத் தீர்ப்பிலும் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள முழுமையான சட்ட முன்மொழிவு எதுவும் இல்லை என்று திட்டவட்டமாகத் சமர்ப்பித்தார். காயங்களின் எண்ணிக்கை பொருத்தமற்றது என்று இந்த நீதிமன்றத்தால் பல தீர்ப்புகளில் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது; நோக்கத்தைக் கண்டறிவதற்கு அது எப்போதும் தீர்மானிக்கும் காரணியாக இருக்காது. இந்த நீதிமன்றம் நடத்தியது போல், இது காயத்தின் தன்மை என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது; உடலில் ஏற்படும் பகுதி; குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இறந்தவரின் மரணத்தை ஏற்படுத்தினாரா இல்லையா என்பதனை ஆராய வேண்டும். இத்தகைய காயத்தை ஏற்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதம் மற்றும் ஆயுத்தின் தன்மை ஆகியவற்றை ஆராய வேண்டும். கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் ஒற்றைக் காயம் மற்றும் அத்தகைய வழக்கில், இ.த.ச பிரிவு 302 ஏற்புடையதா இல்லையா என்பது தொடர்பான இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் முடிவுகளை அரசின் சார்பாக சார்வுறப்பட்டுள்ளது :

(i) மகேஷ் பால்மிகி எதிராக எம்.பி. (2000) 1 SCC 319;

(ii) திரஜ்பாய் கோரக்பாய் நாயக் எதிராக குஜராத் மாநிலம் (2003) 9 SCC 322;

(iii) புலிச்சேர்ல நாகராஜு எதிராக ஆந்திர மாநிலம் . (2006) 11 SCC 444;

(iv) பாவிசெட்டி காமேஸ்வர ராவ் எதிராக ஆந்திர மாநிலம் . (2008) 15 SCC 725;

(v) அருண் ராஜ் v. யூனியன் ஆஃப் இந்தியா . (2010) 6 SCC 457;

(vi) சிங்கபாகு அஞ்சையா எதிர் ஆந்திர மாநிலம் . (2010) 9 SCC 799;

(vii) அசோக்குமார் நாகபாய் வங்கர் எதிராக குஜராத் மாநிலம் (2011) 10 SCC 604;

(viii) விஜய் ராம்கிரிஷன் கெய்க்வாட் எதிராக மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (2012) 11 SCC 592;

(ix) சோம் ராஜ் எதிராக ஹெச்பி மாநிலம் . (2013) 14 SCC 246;

(x) மத்திய பிரதேச மாநிலம் v. காளிசரண் (2019) 6 SCC 809;

(xi) ராஜஸ்தான் மாநிலம் எதிர் லீலா ராம் (2019) 13 SCC 131;

(xii) அனந்த கமிலியா எதிராக மேற்கு வங்க மாநிலம் (2020) 2 SCC 511

6. இப்போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சார்பாக சமர்பிக்கப்படும் வாதுரையில், அரசுத் தரப்பு அதன் நோக்கத்தை நிறுவி நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டது மற்றும் சம்பவம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் நோக்கம் சம்பவம் நடந்த நான்கு மாதங்களுக்கு முந்தையது என்று, ஆஜரான வழக்கறிஞர் சமர்ப்பித்துள்ளார். நேரில் கண்ட சாட்சிகள் இருக்கும் நிலையில், உயர்நீதிமன்றம் சரியாகக் கடைப்பிடித்ததன் மூலம், நோக்கம் முக்கியமற்றதாகிவிடும் என்று அரசின் சார்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. தற்போதைய வழக்கில், அரசுத் தரப்பு

சாட்சிகள் 1, 2 மற்றும் 3 சம்பவத்தின் நேரில் கண்ட சாட்சிகள், எனவே, இந்த வழக்கில் நோக்கம் முக்கியமற்றது என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. சுக்பால் சிங் எதிராக பஞ்சாப் மாநிலம் (2019) 15 SCC 622 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் மீது சார்ந்துள்ளது.

7. இரு தரப்பினரின் சார்பில் நீண்ட நேரம் கற்றறிந்த ஆலோசனைகளைக் கேட்டறிந்தார். மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, தற்போதைய மேல்முறையீட்டில் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒரே அம்சம் என்னவென்றால், மனுதாரர் - குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் இ.த.ச. பிரிவு 302ன் கீழ் தண்டிக்கக்கூடிய குற்றத்தைச் செய்தாரா அல்லது வேறு ஏதேனும் குறைந்த குற்றத்தைச் செய்தாரா, குறிப்பாக, இ.த.ச. பிரிவு 304 பகுதி 2 என்பது தான் கேள்வி?

7.1 இது மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக வழக்கு - இது ஒரு காயம் வழக்கு என்பதால், இ.த.ச பிரிவு 302 ஏற்புடையதல்ல மற்றும் வழக்கு இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி II இன் கீழ் வரும் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்பைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, ஒற்றைக் காயம் ஏற்பட்டால், இ.த.ச பிரிவு 302 ஈர்க்கப்படுமா இல்லையா என்பது குறித்த இந்த நீதிமன்றத்தின் சில முடிவுகள் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை:

7.1.1 மகேஷ் பால்மிகி எதிர் மத்திய பிரதேச மாநிலம், (2000) 1 SCC 319, இறந்தவரின் மார்பில் ஒரு கத்தியால் அடித்தால் அது இ.த.ச பிரிவு 302 ஐ ஏற்றுக் கொள்ள கூடியதா

என்ற கேள்வியை இந்த நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கிறது. மேற்படி வழக்கிலிருந்து (SCC page 322, பாரா 9) "9. ... ஒரே அடியின் அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் இ.த.ச பிரிவு 302 ஏற்புடையதல்ல என்று எந்தக் கொள்கையும் இல்லை. ஒரு அடி, சில சந்தர்ப்பங்களில், இ.த.சபிரிவு 302ன் கீழ், சில சந்தர்ப்பங்களில் இ.த.ச பிரிவு 304ன் கீழ் மற்றும் சில வழக்குகளில் பிரிவு 326ன் கீழ் தண்டனை விதிக்கப்படலாம். இ.த.ச குற்றத்தின் தன்மை தொடர்பான கேள்வி ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். காயத்தின் தன்மை, அது உடலின் முக்கியப் பகுதியிலோ அல்லது பிற பகுதியிலோ, பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதம், காயம் ஏற்படும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் காயம் ஏற்படும் விதம் ஆகியவை அனைத்தும் தொடர்புடைய காரணிகளாகும். தேவையான எண்ணம் அல்லது குற்றவாளி பற்றிய அறிவு மற்றும் அவர் செய்த குற்றம். உடனடி வழக்கில், இறந்தவர் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் இருந்து முடக்கப்பட்டார், ஏனெனில் அவர் மேல்முறையீட்டாளரின் கூட்டாளிகளால் பிடிக்கப்பட்டார், அவர் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விளக்கத்தின் ஒரு மரண அடியாக இருந்தாலும் இந்த உண்மைகள், மேல்முறையீட்டாளர் இறந்தவரைக் கொல்லும் எண்ணம் கொண்டிருந்ததை தெளிவாக உறுதிப்படுத்துகிறது. இதில் எந்தவொரு நிகழ்விலும், அவர் கொடுத்த கத்தியானது மிகவும் ஆபத்தானது அது எல்லா நிகழ்தகவுகளிலும் மரணம் அல்லது மரணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய உடல் காயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

7.1.2 தீரஜ்பாய் கோரக்பாய் நாயக் எதிராக குஜராத் மாநிலம் (2003) 9 SCC 322 இல், இந்த நீதிமன்றம் பிரிவு 300 இ.த.ச விதிவிலக்கு 4 இன் கூறுகளைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது, இவ்வாறு நடைபெற்றது: (SCC pp. 327, 28, பாரா 11) "11. பிரிவு 300 ன்

நான்காவது விதிவிலக்கு திடீர் சண்டையில் செய்யப்படும் செயல்களை இ.த.ச உள்ளடக்கும். கூறப்பட்ட விதிவிலக்கு, முதல் விதிவிலக்கால் உள்ளடக்கப்படாத (ஆத்திரமூட்டல்) வழக்கைக் கையாள்கிறது, அதன் பிறகு அதன் இடம் மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். விதிவிலக்கு ஒரே கொள்கையின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் இரண்டிலும் முன்கூட்டியே திட்டமிடல் இல்லை. ஆனால், விதிவிலக்கு 1 விஷயத்தில் சுயக்கட்டுப்பாடு முற்றிலும் இல்லாமல் இருக்கும்போது, விதிவிலக்கு 4 இல், அந்த உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு மட்டுமே ஆண்களின் நிதானமான காரணத்தை மறைத்து, அவர்கள் செய்யாத செயல்களுக்கு அவர்களைத் தூண்டுகிறது. விதிவிலக்கு 1 இல் உள்ளதைப் போல விதிவிலக்கு 4 இல் ஆத்திரமூட்டல் உள்ளது, ஆனால் செய்யப்பட்ட காயம் அந்த தூண்டுதலின் நேரடி விளைவு அல்ல. உண்மையாக, சமநிலையில் ஒரு "திடீர் சண்டை" என்பது பரஸ்பர ஆத்திரமூட்டல் மற்றும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தாக்குதலைக் குறிக்கிறது. ஒருதலைப்பட்சமான ஆத்திரமூட்டலினால் செய்யப்பட்ட கொலையை தெளிவாகக் கண்டறிய முடியாது, அல்லது அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் முழுப் பழியையும் ஒரு பக்கம் சுமத்த முடியாது. அப்படியானால், விதிவிலக்கு 1 ஆக இருக்கும். திடீரென்று ஒரு சண்டை நடைபெறுகிறது, அதற்காக இரு தரப்பினரும் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் அதைத் தொடங்கலாம், ஆனால் மற்றவர் தனது சொந்த நடத்தையால் அதை மோசமாக்கவில்லை என்றால், அது

தீவிரமான திருப்பத்தை எடுத்திருக்காது. பின்னர் பரஸ்பர ஆத்திரமூட்டல் மற்றும் மோசமடைதல் உள்ளது, மேலும் சண்டையிடுபவர்கள் மீதும் பழியின் பங்கைப் பகிர்வது

கடினம். விதிவிலக்கு 4 இன் பகுதியை இணையலாம் (அ) முன்கூட்டியே திட்டமிடாமல், (ஆ) திடீர் சண்டையில், மரணம் ஏற்பட்டால், (இ) குற்றவாளிகள் தேவையற்ற அனுகூலங்களைப் பெறாமல் அல்லது கொடூரமான அல்லது அசாதாரணமான முறையில் நடந்து கொள்ளாமல், (ஈ) கொல்லப்பட்ட நபருடன் சண்டை நடந்திருக்க வேண்டும். விதிவிலக்கு 4 க்குள் ஒரு வழக்கைக் கொண்டுவர, அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து பொருட்களையும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். விதிவிலக்கு 4 இல் "சண்டை" நிகழும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் இ.த.ச பிரிவு 300 வரையறுக்கப்படவில்லை. சண்டை போட இரண்டு நபர் தேவை. உணர்ச்சியின் வெளிப்பாட்டிற்கு, உணர்ச்சிகள் சாதுவாதப்படுத்துவதற்கு நேரமில்லாமல் இருக்க வேண்டும், இந்த விஷயத்தில், ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட வாய்ச் சண்டையின் காரணமாக தரப்பினர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆவேசப்படுத்திக் கொண்டனர். ஒரு சண்டை என்பது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களுக்கு இடையேயான சண்டையாகும், அது ஆயுதங்களுடன் அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம் திடீர் சச்சரவு என்று கருதப்படும் எந்த பொது விதியையும் கூற முடியாது. இது உண்மையின் ஒரு கேள்வி மற்றும் ஒரு சண்டை திடீரென வருகிறதா இல்லையா என்பது ஒவ்வொரு வழக்கின் நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மைகளைப் பொறுத்தது. விதிவிலக்கு 4-ன் பயன்பாட்டிற்கு, திடீர் தகராறு ஏற்பட்டதாகவும், முன்கூட்டிய திட்டமிடல் இல்லை என்றும் காட்டினால் போதாது. கண்டிப்பாக மேலும், குற்றவாளி தேவையற்ற அனுகூலத்தைப் பெறவில்லை அல்லது கொடூரமான அல்லது அசாதாரணமான முறையில் செயல்படவில்லை. விதியில் பயன்படுத்தப்படும் "தேவையற்ற நன்மை" என்ற வெளிப்பாடு "நியாயமற்ற நன்மை" என்று பொருள்படும்.

7.1.3 புலிச்சேர்ல நாகராஜு எதிராக ஆந்திர மாநிலம். (2006) 11 SCC 444, இந்த நீதிமன்றம் பிரிவு 302 அல்லது 304 பகுதி I அல்லது 304 பகுதி II இ.த.ச இன் கீழ் வருமா என்பதை தீர்மானிக்கும் போது, இவ்வாறு தீர்மானித்தது: (SCC பக். 457 58, பாரா 29):

" எனவே, இந்த வழக்கு பிரிவு 302 அல்லது 304 பகுதி 2 அல்லது304 பகுதி 1 இன் கீழ் வருகிறதா என்பதை நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் என்பதால், நீதிமன்றம் கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் நோக்கத்தின் முக்கிய கேள்வியை தீர்மானிக்க வேண்டும். பல சிறிய அல்லது முக்கியமற்ற விஷயங்கள் - ஒரு பழத்தைப் பறிப்பது, கால்நடைகளை வழிதவறச் செய்தல், குழந்தைகளுடன் சண்டையிடுவது, முரட்டுத்தனமான வார்த்தை அல்லது ஆட்சேபனைக்குரிய பார்வையைக் கூறுவது, வாக்குவாதங்கள் மற்றும் குழு மோதல்கள் மரணத்தில் முடிவடையும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பழிவாங்குதல், பேராசை, பொறாமை அல்லது சந்தேகம் போன்ற வழக்கமான நோக்கங்கள், எண்ணம் முற்றிலும் இல்லாமல் இருக்கலாம். முன்யோசனை இல்லாமல் இருக்கலாம். உண்மையில், குற்றத்தன்மை கூட இல்லாமல் இருக்கலாம். வழக்கின் மறுமுனையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் இல்லை என்று ஒரு வழக்கை முன்வைப்பதன் மூலம் கொலைக்கான தண்டனையைத் தவிர்க்க முயற்சிக்கும் கொலை வழக்குகள் இருக்கலாம். பிரிவு 302, பிரிவு 304 பகுதி I/II இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாக மாற்றப்படவில்லை அல்லது கொலைக்கு சமமான குற்றமற்ற கொலை வழக்குகள் பிரிவு 302ன் கீழ் தண்டனைக்குரிய கொலையாக கருதப்படுகின்றன. மரணத்தை உண்டாக்கும் எண்ணம் பொதுவாக ஒன்றிலிருந்து ஒன்று சேகரிக்கப்படலாம் பின்வருவனவற்றில் சில அல்லது பலவற்றின் கலவை, மற்றவற்றுடன், சூழ்நிலைகள்: (i) பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதத்தின் தன்மை; (ii) ஆயுதம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரால் எடுத்துச்

செல்லப்பட்டதா அல்லது அந்த இடத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டதா; (iii) அடி உடலின் முக்கிய பாகத்தை இலக்காகக் கொண்டதா; (iv) காயத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட சக்தியின் அளவு; (v) இந்தச் செயல் திடீர் சண்டை அல்லது திடீர் சண்டையின் போது நடந்ததா அல்லது அனைத்து சண்டைகளுக்கும் பொதுவானதா (vi) இச்சம்பவம் தற்செயலாக நடந்ததா அல்லது ஏதேனும் முன்னெச்சரிக்கை இருந்ததா; (vii) முன் பகை இருந்ததா அல்லது இறந்தவர் அந்நியராக இருந்தாரா; (viii) ஏதேனும் கடுமையான மற்றும் திடீர் ஆத்திரமூட்டல் இருந்ததா, அப்படியானால், அத்தகைய தூண்டுதலுக்கான காரணம்; (ix) அது உணர்ச்சியின் கொந்தளிப்பாக இருந்ததா; (x) காயத்தை ஏற்படுத்திய நபர் தேவையற்ற அனுகூலத்தைப் பெற்றாரா அல்லது கொடூரமான மற்றும் அசாதாரணமான முறையில் செயல்பட்டாரா; (xi) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு அடி அல்லது பல அடி கொடுத்தாரா. மேற்கூறிய சூழ்நிலைகளின் பட்டியல், நிச்சயமாக, முழுமையானது அல்ல, மேலும் தனிப்பட்ட வழக்குகளைப் பற்றி வேறு பல சிறப்புச் சூழ்நிலைகள் இருக்கலாம், இது நோக்கத்தின் கேள்விக்கு வெளிச்சம் தரக்கூடும்."

7.1.4 சிங்கபாகு அஞ்சையா எதிர் ஆந்திர மாநிலம். (2010) 9 SCC 799, இறந்தவரின் மண்டையில் நீண்டகம்பியால் அடித்தால் அது இ.த.ச பிரிவு 302ஐ ஈர்க்குமா என்ற கேள்வியைத் தீர்மானிக்கும் போது, நீதிமன்றம் இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது, (SCC pp. 803, பாரா 16):

"16. எங்கள் கருத்துப்படி, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மனதில் யாரும் நுழைய முடியாது என்பதால், அவரது எண்ணம், பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதம், தாக்குதலுக்கு

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடலின் பாகம் மற்றும் ஏற்பட்ட காயங்களின் தன்மை ஆகியவற்றிலிருந்து சேகரிக்கப்பட வேண்டும். இங்கே, மேல்முறையீடு செய்பவர் குற்றத்திற்கான ஆயுதமாக ஒரு கருவியாக தேர்ந்தெடுத்திருந்தார். மண்டை ஓட்டில் பல எலும்பு முறிவுகளை ஏற்படுத்திய காயத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக உடலின் ஒரு முக்கிய பகுதியை, அதாவது தலையை அவர் மேலும் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். மனுதாரர் ஆயுதத்தை எந்த சக்தியுடன் பயன்படுத்தினார் என்பதை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இந்த அனைத்து காரணிகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவு தவிர்க்கமுடியாமல் ஒரே ஒரு முடிவுக்கு இட்டுச் செல்கிறது, மேல்முறையீட்டாளர் இறந்தவரின் மரணத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தார்.

7.1.5 ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் எதிராக கன்ஹையா லால் (2019) 5 SCC 639 இந்த நீதிமன்றம் 7.3, 7.4 மற்றும் 7.5 பத்திகளில் பின்வருமாறு நடைபெற்றது:

“7.3. அருண் ராஜ் [Arun Raj v. Union of India , (2010) 6 SCC 457 : (2010) 3 SCC (Cri) 155] இல், இந்த நீதிமன்றம் கவனிக்கப்பட்டது, ஒரு முறை அடிபட்டால், பிரிவு 302 என்று நிலையான விதி எதுவும் இல்லை பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதத்தின் தன்மை மற்றும் அடிபட்ட உடலின் முக்கிய பகுதி ஆகியவை, இறந்தவரின் மரணத்திற்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கத்தை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிப்பதாக மேற்கூறிய தீர்ப்பில் இந்த நீதிமன்றம் கவனிக்கிறது. இந்த பொருட்கள் நிரூபிக்கப்பட்டவுடன், ஒரு அடி அடிக்கப்பட்டதா அல்லது பல முறை அடிக்கப்பட்டதா என்பது பொருத்தமற்றது என்று இந்த நீதிமன்றத்தால் மேலும் கவனிக்கப்பட்டு விளக்கப்படுகிறது.

7.4 அசோக்குமார் மகபாய் வான்காரில் [Ashokkumar Magabhai Vankar v. State of Gujarat, (2011) 10 SCC 604 : (2012) 1 SCC (Cri) 397] , இறந்தவரின் தலையில்

மரக்கட்டையால் ஒரே அடியால் மரணம் ஏற்பட்டது. இறந்தவரின் தலை துண்டு துண்டாக்கப்படும் அளவுக்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கருவியை பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்த வழக்கு இ.த.ச 302 வது பிரிவின் கீழ் வருமா அல்லது விதிவிலக்கு 4 முதல் பிரிவு 300 வரை வருமா என்பதை இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது. இறந்தவருக்கு ஏற்பட்ட காயம், பாதிக்கப்பட்டவரின் மரணத்தை ஏற்படுத்திய குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கத்தை மட்டுமல்ல, அது சம்பந்தமாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் அறிவையும் வெளிப்படுத்துகிறது என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதுகிறது. மேலும் இவ்வாறான தாக்குதல் பாதிக்கப்பட்டவரின் மரணத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகவே தவிர வேறொன்றும் இருக்க முடியாது என இந்த நீதிமன்றம் கருதுகிறது. எந்தவொரு நியாயமான நபரும், எந்தவொரு கற்பனைத் திறனுடனும், அத்தகைய ஆயுதத்தால், உடலின் முக்கியமான பகுதியில் இத்தகைய காயம் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் என்ற முடிவுக்கு வர முடியும் என்பது கவனிக்கப்படுகிறது.

7.5 லீலா ராம் (சுப்ரா) இல் சமீபத்திய தீர்ப்பில் இதேபோன்ற பார்வையை இந்த நீதிமன்றம் எடுக்கிறது மற்றும் பிரச்சினையில் இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளை பரிசீலித்த பிறகு, அதாவது ஒரே அடியாக இருந்தால், வழக்கு பிரிவு 302 அல்லது பிரிவு 304 பகுதியின் கீழ் வருமா I அல்லது பிரிவு 304 பகுதி II, இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பை மாற்றியது மற்றும் இ.த.ச பிரிவு 302ன் கீழ் குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை தண்டித்தது. அதே தீர்ப்பில், இ.த.ச பிரிவு 300 ன் விதிவிலக்கு 4 ஐயும் இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது மற்றும் பாரா 21 இல் கீழ்க்கண்டவாறு அனுசரிக்கப்பட்டது: (SCC பாரா 21)

“21. விதிவிலக்கு 4 இன் கீழ், அந்த விதியில் உள்ள நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட கொலை கொலை அல்ல. அவை: (i) முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் இச்செயல் செய்யப்பட்டது; (ii) திடீர் சண்டை நடந்ததா; (iii) ஒரு திடீர் சண்டையின் மீது அந்தச் செயல் உணர்ச்சியின் தாக்கத்தில் இருக்க வேண்டும்; மற்றும் (iv) குற்றவாளி தேவையற்ற அனுகூலங்களைப் பெற்றிருக்கக் கூடாது அல்லது கொடூரமான அல்லது அசாதாரணமான முறையில் செயல்பட்டிருக்கக் கூடாது.

7.1.6 பாவிசெட்டி காமேஸ்வர ராவ் (உப்பரி) வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பத்திகள் 13 மற்றும் 14 இல் கீழ்க்கண்டவாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

"13. கொலை வழக்கில் ஒரே ஒரு காயம் மட்டுமே இருக்கும் பட்சத்தில், இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி II இன் கீழ் குற்றம் எப்போதும் உள்ளடக்கப்படும் என்ற வாதத்தை முன்வைக்கும் போக்கு எப்போதும் உள்ளது. ஒரு காயம் இருக்கும் இடத்தில் குற்றத்தின் தன்மையை ஒரு காயத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் இயந்திர முறையில் தீர்மானிக்க முடியாது. குற்றத்தின் தன்மை நிச்சயமாக மற்ற சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது, இது குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கத்தைப் பற்றி நிச்சயமாகக் கண்டறிய நீதிமன்றத்திற்கு உதவும். இத்தகைய சூழ்நிலைகள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கலாம், அவை (i) இந்தச் செயல் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டதா; (ii) பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதத்தின் தன்மை; (iii) குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீதான தாக்குதலின் தன்மை. இது நிச்சயமாக ஒரு முழுமையான பட்டியல் அல்ல, மேலும் ஒவ்வொரு வழக்கும் கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரங்களைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டும். கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் ஸ்க்ரூடிரைவர் பயன்பாடு பொறுத்தவரை ஒரு தற்செயலான பயன்பாடு மட்டுமே என்று வலியுறுத்தினார், எனவே உடல் காயம்

மரணத்தை ஏற்படுத்தவோ அல்லது அதை ஏற்படுத்தும் நோக்கமோ இருக்க முடியாது. ஸ்க்ரூடிரைவர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது வணிகத்தில் பயன்படுத்தும் ஒரு வழக்கமான கருவி என்பதால், அதன் பயனர் தீங்கற்றவராக இருக்க முடியாது.

14. கர்நாடகா மாநிலம் எதிர் வேதநாயகம் [(1995) 1 SCC 326 : 1995 SCC (Cri) 231] இந்த நீதிமன்றம் இ.த.ச பிரிவு 302 இன் கீழ் ஒரு தண்டனையை கொடுப்பதற்கு போதுமானதாக இல்லை என்ற வழக்கமான வாதத்தை பரிசீலித்தது. அந்த வழக்கில், கத்தியால் காயம் ஏற்பட்டது. இயற்கையின் இயல்பான போக்கில், மரணத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு காயம் போதுமானது என்ற வழக்குத் தொடரின் பதிப்பை மருத்துவ சான்றுகள் ஆதரித்தன. இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி II இன் கீழ் ஒரே ஒரு காயம் மட்டுமே உள்ளது என்ற காரணத்திற்காக மட்டும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு உயர் நீதிமன்றம் தண்டனை வழங்கியது. ஒரு விரிவான விவாதத்திற்குப் பிறகு காயத்தின் தன்மை, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் உடலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதி மற்றும் பிற தொடர்புடைய சூழ்நிலைகளை மற்றும் இ.த.ச பிரிவு 300 மூன்றாவது பிரிவைப் விவாதித்த பிறகு மற்றும் விர்சா சிங் V. பஞ்சாப் மாநிலம் [AIR 1958 SC 465] தீர்ப்பு இ.த.ச பிரிவு 302ன் கீழ் விடுதலையை ரத்து செய்தது மற்றும் மேற்பட்ட குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை தண்டித்தது. நீதிமன்றம் (வேதநாயகம் வழக்கில் [(1995) 1 SCC 326 : 1995 SCC (Cri) 231] , SCC ப. 330, பாரா 4) விர்சா சிங் வழக்கில் [AIR 1958 SC 465] இல் போஸ், ஜே. ஆகியோரின் வழக்கை பரிந்துரைத்தது: (விர்சா சிங் வழக்கு [AIR 1958 SC 465], AIR பக். 468, பாரா 16)

"16. ... கற்றறிந்த நீதிபதிக்கு உரிய மரியாதையுடன் அவர் காயத்தின் தீவிரத்தன்மையுடன் தேவையான நோக்கத்தை இணைத்துள்ளார், மேலும் நாங்கள் காட்டியது போல, பிரிவு தேவை இல்லை. இரண்டு விஷயங்களும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை, இருப்பினும் அவற்றைப் பற்றிய சான்றுகள் சில நேரங்களில் ஒன்றுடன் ஒன்று இருக்கலாம்."

மேற்கூறிய வழக்கில் மேலும் கவனிக்கப்பட்டவை: (விர்சா சிங் வழக்கு [AIR 1958 SC 465] , AIR பக். 468, பாராக்கள் 16 & 17)

"16. ... கைதி ஒரு கடுமையான காயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தாரா அல்லது அற்பமான ஒன்றை ஏற்படுத்த நினைத்தாரா என்பது கேள்வி அல்ல, ஆனால் அவர் காயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தாரா என்பதுதான்.. அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பதைக் நிருபிக்க முடிந்தால், அல்லது சூழ்நிலைகளின் முழுமை அத்தகைய அனுமானத்தை நியாயப்படுத்தினால், நிச்சயமாக, பிரிவுக்குத் தேவையான நோக்கம் நிரூபிக்கப்படவில்லை. ஆனால் மேல்முறையீடு செய்தவர் காயம் மற்றும் உண்மைக்கு அப்பால் எதுவும் இல்லை என்றால், அவர் அதை ஏற்படுத்த நினைத்தார் என்பது மட்டுமே சாத்தியமான அனுமானம். அதன் தீவிரத்தன்மையை அவர் அறிந்தாரா அல்லது கடுமையான விளைவுகளை உத்தேசித்தாரா என்பது இங்கு இல்லை. கேள்வி, நோக்கத்தைப் பொருத்தவரை, அவர் கொல்ல நினைத்தாரா அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தீவிரமான காயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தாரா என்பது அல்ல, மாறாக கேள்விக்குரிய காயத்தை ஏற்படுத்த அவர் நினைத்தாரா; மற்றும் காயம் இருப்பது நிரூபிக்கப்பட்டவுடன் ஆதாரம் இல்லாவிட்டால் அதை ஏற்படுத்தும் நோக்கம்

கருதப்படும் அல்லது சூழ்நிலைகள் எதிர்மாறான முடிவுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்றன. ஆனால் மேல்முறையீடு செய்தவர் காயம் ஏற்படுத்த நினைத்தார் என்பது மட்டுமே சாத்தியமான அனுமானம். அதன் தீவிரத்தன்மையை அவர் அறிந்தாரா அல்லது கடுமையான விளைவுகளை உத்தேசித்தாரா என்பது இங்கு இல்லை. கேள்வி, இதுவரை உள்நோக்கத்தைப் பொருத்தவரை, இல்லை அல்லது சூழ்நிலைகளின் மொத்தமாக அத்தகைய அனுமானத்தை நியாயப்படுத்தினால், நிச்சயமாக, பிரிவுக்கு தேவைப்படும் நோக்கம் நிரூபிக்கப்படவில்லை. ஆனால் மேல்முறையீடு செய்தவர் காயம் அதை ஏற்படுத்த நினைத்தார் என்பது மட்டுமே சாத்தியமான அனுமானம். அதன் தீவிரத்தன்மையை அவர் அறிந்தாரா அல்லது கடுமையான விளைவுகளை உத்தேசித்தாரா என்பது இங்கு இல்லை. கேள்வி, இதுவரை நோக்கத்தைப் பொருத்தவரை, இல்லை அல்லது உத்தேசித்துள்ள கடுமையான விளைவுகளை இங்கு இல்லை. கேள்வி, இதுவரை உள்நோக்கத்தைப் பொருத்தவரை, இல்லை அல்லது உத்தேசித்துள்ள கடுமையான விளைவுகளை இங்கு இல்லை. கேள்வி, இதுவரை நோக்கத்தைப் பொருத்தவரை, இல்லை அவர் கொல்ல எண்ணினாரா அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தீவிரமான காயத்தை ஏற்படுத்த விரும்பினாரா, ஆனால் கேள்விக்குரிய காயத்தை ஏற்படுத்த நினைத்தாரா; மற்றும் காயத்தின் தன்மை நிரூபிக்கப்பட்டவுடன், சான்றுகள் அல்லது சூழ்நிலைகள் ஒரு எதிர் முடிவுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்காத வரையில் அதை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் அனுமானிக்கப்படும். ஆனால் நோக்கம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது உண்மை ஒன்றே தவிர, சட்டத்தில் ஒன்றல்ல. காயம் தீவிரமானதா அல்லது வேறுவிதமாக, மற்றும் தீவிரமானதாக இருந்தால், எவ்வளவு தீவிரமானது என்பது முற்றிலும் தனித்தனியான மற்றும் தனித்துவமான கேள்வியாகும், மேலும்

கேள்விக்குரிய காயத்தை கைதி ஏற்படுத்த விரும்புகிறாரா என்ற கேள்விக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை.

17. கொடுக்கப்பட்ட வழக்கில் விசாரணை காயத்தின் தீவிரத்துடன் தொடர்புபடுத்தலாம். எடுத்துக்காட்டாக, எடுத்துக்காட்டாக, கைதி கீறலை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் என்றும், தற்செயலாக பாதிக்கப்பட்டவர் தடுமாறி பயன்படுத்தப்பட்ட வாள் அல்லது ஈட்டியில் விழுந்தார் என்றும் ஒரு அனுமானத்தை சூழ்நிலைகளின் நியாயப்படுத்தினால், நிச்சயமாக குற்றம் கொலை அல்ல. கைதி தான் ஏற்படுத்த நினைத்த காயம் அது தீவிரமானதாக மாறியது போல் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை, மற்றும் கேள்விக்குரிய காயத்தை அவர் ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அவரது நோக்கம் முற்றிலும் மாறுபட்ட காயத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும். வேறுபாடு என்பது சட்டத்தின் ஒன்றல்ல, ஆனால் உண்மையின் ஒன்று; ...” (முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது)”

7.2 மேலே கூறப்பட்ட முடிவுகளிலிருந்து, ஒற்றை காயம் ஏற்பட்டால் பிரிவு 302 ஏற்கப்படாது என்ற கடினமான விதி எதுவும் இல்லை என்பது வெளிப்படுகிறது. இது ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகளையும் சூழ்நிலைகளையும் சார்ந்துள்ளது. இதர காயத்தின் தன்மை, அது ஏற்படும் உடலின் பாகம், அத்தகைய காயத்தை ஏற்படுத்த பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதம் ஆகியவை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இறந்தவரின் மரணத்தை ஏற்படுத்தியதா இல்லையா என்பதற்கான அறிகுறிகளாகும். ஒரே அடியால் மரணம் நிகழும் போதெல்லாம், பிரிவு 302 என்று உலகளாவிய பயன்பாட்டு விதியாகக் கூற முடியாது. அதிலிருந்து இ.த.ச 302 விலக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் உண்மை நிலவரத்தை கருத்தில் கொள்ள

வேண்டும், அதிலும் குறிப்பாக, மேலே கூறப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில், மரணம் ஏற்படுத்திய செயல் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டதா அல்லது அதற்கு முந்தைய நிகழ்வுகளும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். மரணத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கமின்றி அது மரணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது. சூழ்நிலைகளின் அணைத்து காரணிகளும் குற்றத்தின் தன்மையை தீர்மானிக்கும்.

8. இப்போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சார்பாக கூறப்படும் நோக்கம், தற்போதைய சம்பவம் நடந்து நான்கு மாதங்களுக்கு முந்தைய சம்பவமாகும் என்றும், அரசுத் தரப்பு நிறுவி நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டது என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. தற்போதைய வழக்கில் கீழே உள்ள இரு நீதிமன்றங்களாலும் நம்பப்படும் மூன்று நேரில் கண்ட சாட்சிகள் உள்ளனர், மேலும் அரசுத் தரப்பு சாட்சிகள் 1, 2 மற்றும் 3 ஆகியவற்றின் நம்பகத்தன்மையை நாங்கள் சந்தேகிக்கவில்லை. இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளில், தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் நோக்கம் ஒரு வெளிப்படையான தேவை அல்ல, "நோக்கம்" என்பது சூழ்நிலை ஆதாரங்களின் வழக்கில், அரசு தரப்பு வழக்கை நிரூபிக்க உதவியாக இருக்கும். மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, சம்பவத்திற்கு மூன்று சாட்சிகள் உள்ளனர், மேலும் அந்த மூன்று சாட்சிகளை விசாரணை செய்து குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான வழக்கை நிரூபிப்பதில் அரசுத் தரப்பு வெற்றி பெற்றுள்ளது, எனவே, உயர்நீதிமன்றம் சரியாகக் கவனித்து, சம்பவம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் நோக்கம் என்று கருதுகிறது. நான்கு மாதங்களுக்கு முன் நடந்தது அல்லது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உள்நோக்கத்தை நிரூபிக்க அரசு தவறிவிட்டால், அது வழக்கு விசாரணைக்கு ஆபத்தானதாக இருக்காது.

8.1 ஜாஃபெல் பிஸ்வாஸ் எதிராக மேற்கு வங்க மாநிலம் (2019) 12 SCC 560 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால் கவனிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டபடி, உள்நோக்கம் இல்லாததால்,

அரசுத் தரப்பு அதை நிரூபிப்பதில் வெற்றி பெற்றால், ஒரு வழக்குத் தொடரும் வழக்கைக் கலைக்காது. அந்தச் சம்பவத்தை எழுதியவரின் மனதில் நோக்கம் எப்போதும் இருக்கும். உள்நோக்கம் வெளிப்படையாக இல்லை அல்லது நிரூபிக்கப்படாமல் இருந்தால் நீதிமன்றங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வரும்போது ஆதாரங்களை ஆழமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும். ஒரு சம்பவத்தை நிரூபிப்பதற்கான உறுதியான ஆதாரங்கள் மற்றும் நேரில் கண்ட சாட்சிகளின் கணக்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் பங்கை நிரூபிக்கும் போது, வழக்குத் தொடரும் நோக்கத்தை நிரூபிக்காதது வழக்குத் தொடரை பாதிக்காது.

9. மேற்கூறிய தீர்ப்புகளில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், குறிப்பாக ஒற்றை காயம் மற்றும் உள்ள உண்மைகள் குறித்த முடிவுகள், இ.த.ச பிரிவு 302 அல்லது வேறு ஏதேனும் குறைவான குற்றத்தின் கீழ் வருமா என்பது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். அ.ச.3 - சம்பவத்தை நேரில் பார்த்த நெல்சன், காளிதாஸ்(இறந்தவர்) வெளியில் இருந்து வந்த இரண்டு நபர்களுக்கு கூடுதல் பீர் வழங்கியபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கோபமடைந்து இறந்தவரிடம் உள்ளூர் மக்களுக்கு கொடுக்கவில்லை ஏன் வெளியூர்காரர்களுக்கு அதிக பீர் கொடுக்கிறார் என்று கூறினார், அதன்பிறகு பிரச்சனை தொடங்கியது, அந்த கைகலப்பில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் கத்தியை எடுத்து பின்னால் இருந்து குத்தியுள்ளனர். மருத்துவ சான்றுகளின்படி, இறந்தவருக்கு பின்வரும் காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன:

"வெளிப்புற காயங்கள்:

சுமார் 3 x 1.5 செ.மீ மற்றும் 8 செ.மீ ஆழத்தில் ஒரு கூர்மையான கத்தி காயம், டி11 முதுகெலும்புகளுடன் தொடர்புடைய முதுகின் வலது பக்கத்தில் சுத்தமான விளிம்புகள் உள்ளன. காயத்தின் விளிம்புகள் வீங்கி, ஒட்டிய இரத்தத்துடன் காணப்பட்டது.

10. விதிவிலக்கு IV முதல் இ.த.ச பிரிவு 300 இன் படி, ஒரு திடீர் சண்டையின் பேரில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு திடீர் சண்டையில் முன்கூட்டியே திட்டமிடாமல், குற்றவாளி தேவையற்ற ஆதாயத்தைப் பெறாமல், கொடூரமாகச் செயல்படாமல் இருந்தால், அது குற்றமற்ற கொலையாகாது. அல்லது அசாதாரணமான முறையில் தற்போதைய நிலையில், சம்பவம் நடந்த இடத்தில் பீர் பரிமாறப்பட்டது; பீர் விருந்தில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் நண்பர்கள்; சம்பவத்தின் ஆரம்பம் அ.ச.3 ஆல் விவரிக்கப்பட்டது, இது மேலே கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், இ.த.ச பிரிவு 300ன் வரையறைக்குள் குற்றமிழைத்த கொலை என்று கூற முடியாது. எனவே, இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ள வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் ஒரு பீர் விருந்தில் சம்பவம் தொடங்கிய விதத்தில், இ.த.ச பிரிவு 302 ஈர்க்கப்படாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

11. இப்போது, இந்த நீதிமன்றத்தின் பரிசீலனைக்கு முன்வைக்கப்படும் அடுத்த கேள்வி, இந்த வழக்கு இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி IIன் கீழ் வருமா? வழக்கின் அணைத்து பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, குறிப்பாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கத்தி போன்ற ஆயுதத்தால் அடித்ததையும், அவர் இறந்தவரின் உடலின் முக்கிய பகுதியில் காயத்தை ஏற்படுத்தியதையும் கருத்தில் கொண்டு, அத்தகைய உடல்நிலையை ஏற்படுத்தியதாகக் கருதப்பட வேண்டும். காயம் மரணத்திற்கு காரணமாக

இருக்கலாம். எனவே, இந்த வழக்கு இ.த.ச இன் பிரிவு 304 பகுதி I இன் கீழ் வரும் மற்றும் பிரிவு 304 இ.த.ச இன் பகுதி II இன் கீழ் அல்ல.

12. மேற்கூறியவை மற்றும் மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களுக்காக, மேல்முறையீடு ஒரு பகுதியாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. இ.த.ச பிரிவு 302ன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தண்டனையை உறுதிப்படுத்தும் உயர் நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவு, இ.த.ச பிரிவு 302ன் கீழ் இருந்து இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. இ.த.ச பிரிவு 304 பகுதி Iன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளியாகக் கருதப்படுகிறார், மேலும் 8 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனையுடன் ரூ.10,000/- அபராதமும், தவறினால் மேலும் ஒரு வருடம் கடுங்காவல் தண்டனைக்கு உட்படுத்தவும் மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு யன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "